

farmatsöidilis-keemilise tööstusena varustab siseturgu kõiksuguste preparaatidega A/S. „Helios“ (asut. 1916. a.), kelle suurema tarvitajatekogu moodustavad maa-apteegid. — Eesti 7-est värnitsa- ja linaseemne-tööstusest asuvad 2 (28.6%) Tartus ja töötavad kodumaa linaseemneid ümber värnitsaks, linaseemne-õliks, õlikookideks ning tooreks söögi- (paastu-) õliks. Viimast vajab Petserimaa ja Peipsi rannik oma venelastest elanikkudega. — Laiemaulatuslise tähtsusega vabrikuid on nimetatavad veel A/S. Tartu pärmivabrik, Tartu kondijahu- ja liimivabrik O/Ü. Amilum, A/S. J. Maimi vankrimäärde- ja kondijahu-tööstus ning Tartu stanniooli- ja kapslivabrik. Esimesel neist on juba 40-aastane tegevus selja taga ja tänapäeval valmistab ta keskmiselt 10 000 kg pärmis kuus. Samuti vaid kodumaa tooraineid (konte, nahaservi, tindikalul jne.) tarvitab kondijahu- ja liimistööstus, lähetades kondijahu siseturule väetusainena ning loomatoiduks luuhaiguse vastu, varustades laiaulatuslikumalt kodumaad liimiga ning produtseerides sarve- ja sõrajahu rauatsementimiseks. Noor (asut. 1922. a.) ja Balti riikides ainuke on Tartu stanniooli- ja kapslivabrik, mis oma valtsi-, kapsli-, mustrimasinade ja sulatamisahju ning valamvormidega valmistab pudeli- ja purgikapsleid ning tinapaberit (stanniooli), mis ka välisturule (Rootsi ja Lätimaale) ulatub. — Edasi asuvad Tartus veel: triikpesu (A. Pääsuke, asut. 1923. a.), tubaka- ja paberossi- („Sultan Flor“, asut. 1919. a.) ning šokolaaditööstus (R. Gutman, asut. 1905. a.) jt., millede saadused kõik siseturule lähevad. Leivavabrikuid saadab „Pain Normal“ linnaseleiba ka muudesse linnadesse ja välismaale. Kodumaa suurimaid õlletööstusi on Tartu „A le Coq'i“ õllefabrik, mille saadused lähevad ka välisturule (Inglismaale).

Erilist seisukohta omab Tartus kui hariduslikes keskuses ja ülikooli-linnas trükitööstus, mis asub linna kesk- ja suurtööstuste seas tööliste arvu poolest koguni teisel kohal. Trükitööstusi on Tartus 10. Varemini valmistasid nad trükitöid ka Venemaale. Nüüd on nende tööliste arv siseturu nõuetele kohanedes vähenenud, kuid ulatub oma 333 töölisega (1924. a.) üle $\frac{1}{6}$ kesk- ja suurtööstuse tööliste üldarvust (1887). Vanimad neist on Mattieseni ja Laakmanni trükikoda — esimene asutatud 1848. a., teine 1837. a. Tööliste arvult suurim Tartu trükitööstustest on K/Ü. „Postimees“ (100 töolist). On olemas tsinkograafia- („Postimees“, Laakmann) ja litograafia- (Laakmann, J. Raudsepp) osakonnad ning kõitekojad. Väheha tööliste arvuga trükikodades („Varrak“, Mällo, Hermann, Roht, Bergmann, „Trükk ja kirjastus“) trükitakse vaid raamatuid ja tehakse vähemaid trükitöid.

Tartu väiketööstus on viimisel ajal pidanud mitmeti teisenema ja muutunud oludele kohanema. Tähelepanav on tiseri-töökodade arvu tõus, mis sõltub sellest, et rohkel arvul algatatud ettevõtted puutööstuse-saadusi kasvavalt tarvitavad ja et pärast ilmasõjaga kaasunud majandusliste raskuste möödumist ning korralikumate aegade saabumisel on hakanud suurenema nõuded toa-siseseadete ja majandusliste tarvete järele. Linnaelanikkude arvu pidev tõus ja linna